

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Бургас, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети октомври през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Й. Господинова

Членове: Светлин Ив. Иванов

Петя Кр. Георгиева

при участието на секретаря Павлина Д. Костова
в присъствието на прокурора Павел Х. Манукян
като разглежда докладваното от Светлин Ив. И. Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20222100600747 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда № 260013 от 29.04.2022г., постановена по НОХД № 863/2020г., Районен
съд – Бургас признал подсъдимите М. И. Г. ЕГН ***** и В. Р. К. ЕГН ***** за
виновни извършване на престъпления съответно по чл.354а ал.5 вр. с ал.3 предл. второ т.1
предл. първо от НК и чл.354а ал.3 предл.второ т.1 предл. първо от НК, като Г. бил оправдан
по обвинението да е осъществил престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК. За така
извършените престъпления на подсъдимите били наложени и съответните наказания – на
подс. Г. - „Глоба“ в размер на 1 000 лева, а на подс. К. - „Лишаване от свобода“ за срок от 1
година, което да се търпи ефективно при първоначален „общ“ режим, и „Глоба“ в размер на
3 000 лева, а на основание чл.68 ал.1 от НК било приведено в изпълнение наложеното й по
НОХД 881/2019г. по описа на Районен съд-Бургас наказание „Лишаване от свобода“ за срок
от 6 месеца, което следва да се изтърпи отделно, също при първоначален „общ“ режим. С
присъдата съдът възложил сторените по делото разноси в тежест на подсъдимите и се
разпоредил с веществените доказателства по делото.

Недоволни от присъдата останали подсъдимите Г. и К., които чрез защитниците си –
адв. Ж. Х. и адв. В. В. от АК-Бургас, я обжалват пред Окръжен съд-Бургас. Във въззивните
жалби се съдържат неконкретизирани оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост
на присъдата, и постановяването й в противоречие с процесуалния закон. Според
оплакванията в жалбите, обвиненията останали недоказани – присъдата почивала на
предположения, фактическата обстановка не била безспорно установена, а част от

действията по разследването - извършеното претърсване в хотелската стая на подсъдимия Г., не било валидно, както и събраните с това действие доказателства. Претендира се отмяна на първоинстанционната, и постановяване на нова въззивна присъда, с която подсъдимите да бъдат оправдани по повдигнатите им обвинения.

Във въззивното съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Бургас намира жалбите на подсъдимите за неоснователни. Присъдата била правилна, обоснована и законосъобразна, а наказанията - справедливи и съответни на деянията и техните извършители.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция подс. Г., редовно призован, не се явява. Защитникът му – адв. П. Х. от АК-Бургас, поддържа въззивната жалба. Счита, че обвинението почивало единствено на самопризнанието на подзащитния му, а процесуално-следственото действие, с което били събрани наркотичните вещества от него, било невалидно извършено, а от това следвало, че така събраните доказателства не можело да се използват в процеса и да послужат за постановяване на осъдителна присъда. Поради така изложеното моли за постановяване на оправдателна присъда. Алтернативно се иска намаляване размера на наказанието „Глоба“, тъй като същото следвало да се определи при баланс на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства в размер около средния, а не както било в настоящи случай – максимален размер от 1 000 лева.

В същото съдебно заседание подс. К., нередовно призована, не се явява. Представява се от упълномощения си защитник – адв. В., която поддържа жалбата с изложените в нея искания и доводи.

Отчитайки изричното изявление на адв. Х., че подс. Г. не желае да присъства във въззивното съдебно заседание, и след като установи, че е бил редовно призован, съдът намери, че няма пречка делото да бъде разгледано в негово отсъствие. Относно подс. К. – производството пред първоинстанционния съд е протекло в нейно отсъствие, след като е била многократно издирвана на посочения от нея адрес, на който са ѝ били връчвани книжа и съобщения, но същата не е била открита. Тя е участвала в някои от съдебните заседания пред районния съд, като в първото от тях ѝ е бил връчен и препис от обвинителния акт. В тази връзка въззивната инстанция не установи наличие на процесуални нарушения, а напротив - районният съд е положил достатъчни усилия и е изпълнил задълженията си, предвидени в НПК, като е опитал да установи точното местонахождение на подс. К., за да бъде призована за съдебно заседание, но тъй като не е успял, правилно е дал ход на делото и е провел производството в нейно отсъствие. При разглеждане на делото пред въззивната инстанция подс. К. също не бе открита, въпреки положените в тази насока усилия. Видно от отбелязването в призовката за подсъдимата, тя не живее на посочения адрес. Предвид обаче данните, съдържащи се в първоинстанционното производство, сочещи, че тя е напуснала пределите на Република България, разгледани ведно с изводимата от приложената във въззивното производство справка за задграничните пътувания на К., от която е видно, че същата е напуснала страната 22.02.2021г. и не се е завърнала на територията на страната, настоящият състав прие, че са налице предпоставките на чл.269 ал.3 т.4 б. „а“ от НПК за разглеждане на делото в отсъствието на подсъдимата и ход на делото и пред настоящата инстанция беше даден.

Бургаският окръжен съд, след цялостна въззивна проверка на присъдата в предмета и пределите по чл. 314 от НПК, независимо от основанията, посочени от страните, намери жалбите на подсъдимите за процесуално допустими, тъй като са подадени в установения в чл. 319 от НПК, преклузивен 15-дневен срок от легитимирани да обжалват субекти, срещу подлежащ на въззивен съдебен контрол по реда на Глава XXI от НПК акт, и пред надлежния съд. Разгледани по същество, жалбите са неоснователни.

Въззивният съд намира, че по делото, по предвидения в НПК ред и форма, са събрани достатъчни в обемно и съдържателно отношение доказателства, позволяващи правилното му

решаване. След самостоятелна проверка и анализ на доказателствената съвкупност, настоящата инстанция възприе за установени фактически положения, идентични с изложените от първоинстанционния съд в мотивите на обжалваната присъда, както следва:

Подсъдимият М. И. Г. ЕГН ***** е роден в гр. ***** и живее в същия град, на адрес: кв. „*****“, ул. „*****“ № ***. Той е *****, ***** гражданин, със ***** образование, *****, ***** и е *****.

Подсъдимата В. Р. К. ЕГН ***** е родена в гр. ***** и живее в същия град, на адрес: ж.к. „*****“, бл.**, вх.*, ет.**, ап.**. Тя е ***** гражданин, със ***** образование, *****, ***** и е *****.

На 10.09.2019г., около 05:00 часа, полицейските служители в Пето РУ при ОД на МВР-Бургас - свидетелите Д. К. и С. И., извършвали обход със служебния си автомобил в кв. „*****“, гр. *****. Движейки се по ул. „Беласица“, свидетелите забелязали подсъдимите Г. и К., които управлявали велосипеди по ул. „Ангел Димитров“ и завили с тях по ул. „Черно Море“. Подс. Г. носел със себе си черна раница марка „Adidas“, поставена на кормилото на велосипеда, а на кормилото на управлението от подс. К. велосипед имало хартиена торба (плик). При вида на патрулния автомобил, подсъдимите ускорили движението си, а полицейските служители ги последвали с включени звуков и светлинен сигнал на служебния автомобил. Подсъдимите продължили да се движат и след няколко маневри достигнали до ул. „Н. И.“. Двата успели да преминат през пролуката, оставена между два паркирани автомобили и продължили движението си, а полицейските служители оставили патрулния автомобил и продължили да следват подсъдимите пешком. Докато пресичала своеобразен малък пешеходен мост (бетонна плоча), изграден (разположена) върху отводнителен канал на същата улица, подсъдимата К. паднала с велосипеда. Падането се разкъсал хартиеният плик, който бил поставен на кормилото и от него изпаднал дамски несесер, чийто цип не бил затворен и в него се виждал пластмасов контейнер с червена капачка. Свид. К. и И. стигнали до подс. К., а на въпроса чии са вещите, тя отговорила, че не знае. Няколко метра след подс. К., по стълбите, водещи към плажа, паднал и подсъдимият Г.. Докато полицейските служители говорили с К., при тях, бягайки, дошъл подс. Г.. Той взел несесера и се опитал да го хвърли към храстите, но свид. К. хванал ръката му, поради което несесерът паднал на около два метра от мястото, където бил първоначално, а пластмасовият контейнер с червената капачка изпаднал от несесера и се позиционирал на около 50 см от него. Свидетелите К. и И. задържали подсъдимите и поискали съдействие от оперативна група за осъществяване на последващи действия. Предвид обстановката и поведението на подсъдимите, полицейските служители извършили оглед на местопроизшествието, в хода на който бил установен и иззет споменатия пластмасов контейнер с червена капачка. На съдържашото се в него бяло прахообразно вещество бил извършен полеви тест, който реагирал на наркотичното вещество метамфетамин. В несесера се съдържали взна и прозрачен полиетиленов плик, с размери 10x13.5см, съдържащ бяло кристалообразно вещество, което също при направения полеви тест реагирало на наркотичното вещество метамфетамин. Била установена и раницата, която подсъдимият Г. носел на велосипеда си. В нея била намерена личната карта на подс. К., както и лични вещи и дамски принадлежности.

След като подс. Г. бил задържан, и във връзка с получена преди това оперативна информация, в наетата на 09.09.2019г. и обитавана от него стая № ***** в хотел „*****“, находящ се в кв. „*****“, ул. „*****“ № *, било извършено претърсване и изземване в условията на неотложност. При това следствено действие били установени и иззети 1 бр. лична карта на подс. Г.; 1 бр. черна найлонова торба, съдържаща 3 бр. топчета с неправилна форма суха растителна маса; насипно кристалообразно вещество, което при направен полеви тест реагирало на амфетамин; 3 бр. таблетки с бял цвят и 1 бр. угарка от саморъчно изготвена цигара; 1 бр. нож, увит с черен плат и навити найлонови (полиетиленови)

пликчета.

Всички иззети вещества (при огледа и при претърсването и изземването) били обект на две химически експертизи, от чиито заключения се установява следното:

- кристалообразното вещество, съдържащо се в прозрачния полиетиленов плик, поставен в несесера, било с общо тегло 2.786 гр. и представлявало метамфетамин със съдържание на активното вещество метамфетамин 61.40 %; кристалообразното вещество, съдържащо се в пластмасовия контейнер с червена капачка, с общо тегло 65.557 грама също било метамфетамин със съдържание на активното вещество метамфетамин 51.90 %. Общото тегло изследваните обекти било 68.343 гр., а стойността им възлизала на 1 708.57 лева;

- установената и иззета в наетата от подс. Г. хотелска стая суха растителна маса с общо тегло 0.982 гр. съставлявала коноп (канабис, марихуана) със съдържание на активно действащ наркотичен компонент тетрахидроканабинол 12,10 %; угарката от саморъчно изготвена цигара представлявала смес от коноп и тютюн, като наркотичното вещество коноп било с тегло от 0.078 гр. със съдържание на активното вещество тетрахидроканабинол 11,30 %; насипното кристалообразно вещество с тегло от 0.162 гр. съставлявало метамфетамин със съдържание на активното вещество метамфетамин 67.90%; в две от навитите найлончета (полиетиленови пликчета) било констатирано наличието на кристалообразни вещества, като в единия от тях се съдържало 0.242 гр. кристалообразно вещество със съдържание на метамфетамин от 19.50%, а в другия плик - кристалообразно вещество с тегло от 0.934 гр. със съдържание на метамфетамин 38,50%. Общото тегло на всички наркотични вещества, съдържащи метамфетамин било 1.338 гр., а общото тегло на наркотичните вещества, съдържащи тетрахидроканабинол била 1.060 гр., като общата им стойност възлизала на 39.81 лева.

Конопът и метамфетаминът са наркотични вещества, подлежащи на международен контрол, съгласно Единната конвенция за упойващите вещества на ООН от 1961г., ратифицирана от Република България. Съгласно чл.3 ал.2 от ЗКНВП, те са включени в Списък I – „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина“, Приложение № 1 към Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични. Няма легална употреба без предвиденото в ЗКНВП разрешително, и притежаването му в страната е забранено. Към датата на деянието нито подсъдимият Г., нито подсъдимата К. са разполагали с надлежно разрешително по чл. 73, ал. 1 от ЗКНВП и чл.1 и сл. от Наредбата за условията и реда за разрешаване на дейностите по чл. 73, ал. 1 от ЗКНВП, за държане на описаните високорискови наркотични вещества.

Изложената фактическа обстановка съдът извлече въз основа събраните по делото гласни доказателства – дадените в хода на съдебното първоинстанционно следствие показания на свидетелите Д. К., С. И., П. Д., И. П., Д. Б., С. С., К. К., Е. К., Р. Р., М. В., . С., С. Т., включително и от показанията на свид. В. И., дадени по делегация по реда на чл.108 ал.2 от НПК, приобщени в хода на първоинстанционното производство, и от обясненията на подс. Г.; писмените доказателства и доказателствени средства – протокол за оглед на местопроизшествие от 10.09.2019г. и фотоалбум към него (л.14-л.20 от досъдебното производство), протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи от 10.09.2019г. и фотоалбум към него (л.45-л.51 от досъдебното производство), протокол за оглед на вещевни доказателства от 11.09.2019г., ведно с фотоалбумите към него (л.57-л.59 от досъдебното производство), протокол № 894 от 16.09.2019г. за извършена химическа експертиза в Базова научно-техническа лаборатория към ОД на МВР-Бургас (л.62-л.64 от досъдебното производство), протокол № 900 от 13.09.2019г. за извършена химическа експертиза в Базова научно-техническа лаборатория към ОД на МВР-Бургас (л.69-л.71 от досъдебното производство), протокол за доброволно предаване (л.60 от досъдебното производство), справка за съдимост на подсъдимите Г. и К., протоколи за личен обиск при

задържане на лице, докладни записки, писма, справки и други.

Анализът на доказателствените източници, извършен от районния съд, е съобразен с правилата на формалната логика и изцяло съответства на изискванията на закона. При спазване на процесуалния закон е посочено на основата на кои от доказателствата и доказателствените средства съдът е формирал вътрешното си убеждение, довело до категоричния извод, че автори на инкриминираните деяния са именно подс. Г. и подс. К.. Отделните доказателствени източници са подробно обсъдени, тълкувани според точното им съдържание, без да бъдат извращавани, подценявани или надценявани и е разкрита обективната истина. Изводимата от тях информация е в достатъчна степен хомогенна и непротиворечива. Изложените от защитата възражения, макар и в значителната си част да са изцяло несъстоятелни, а някои от тях дори несвързани с предмета на делото, са получили коректен и изчерпателен отговор. Въззивният състав споделя напълно фактическите изводи на проверяваната инстанция, поради което не съзира необходимост отделните доказателства да бъдат повторно обсъждани обстойно и в настоящото изложение. В действителност показанията на свидетелите К. и И., които правилно са оценени като непротиворечиви, последователни, логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, са основните източници, подкрепящи обвинението спрямо подс. К.. Именно те са лицата, проследили всяко от извършените от подсъдимите действия, релевантни за настоящия казус, на процесните дата и място (на ул. „Н. И.“, кв. *****). Независимо от настояването на защитата, настоящият състав не съзря заинтересованост, предубеденост или недобросъвестност в действията на никой от изброените по-горе полицейски служители при изпълнение на задълженията им. И. и К. са установили две лица, които не са успели да идентифицират веднага, но поведението им е дало повод да се приближат към тях и да извършат съответната проверка. Дватама пряко са възприели раницата и хартиената торба, в която впоследствие установили, че се съдържа несесер, превозвани от подсъдимите с велосипедите си, падането на подс. К. и разпиляването на носените от нея вещи. Твърдението на подсъдимата, че вещите не били нейни е разбираемо, но несъстоятелно, доколкото именно тя ги е държала непосредствено преди това и този факт безспорно се установява от показанията на К. и И.. При разпита си, последната изрично посочва: „Аз видях как подсъдимата пада. Не съм я изпускала от поглед.“ Имайки предвид, че служебният автомобил е бил управляван от свид. К., то свид. И., неангажирана с други дейности, неминуемо е разполагала с обективната възможност ясно, конкретно и цялостно да възприеме действията на подсъдимата, поради което въззивният състав намира факта, че процесните вещи са били в притежание на подсъдимата за безспорно установен. Отново от показанията на коментираните полицейски служители, от тези на пристигналите впоследствие на място свидетели – К., К., Р., П. и Б., както и от протокола за оглед на местопроизшествието е видно, че в несесера се е намирал прозрачен полиетиленов плик, съдържащ кристалообразно вещество, а в непосредствена близост до него се е намирал и пластмасовият контейнер, с червена капачка, също съдържащ кристалообразно вещество, който е изпаднал от същия несесер. Всъщност тук следва да се посочи, че отново от правдивите показания на И. и К. се изяснява и причината, поради която контейнерът се е намирал извън несесера при пристигането на полицейските служители, оказали съдействие при задържането на подсъдимите. Подс. Г., след като паднал с велосипеда си, отишъл на мястото, на което била подсъдимата, взел несесера и се опитал да го хвърли навътре в гористата местност, но свид. К. успял да хване ръката му и несесерът изминал само около 2 метра от първоначалната си позиция, преди да падне, при което от него изпаднал коментираният контейнер. Така обсъдените източници на фактически данни оборват изцяло тезата на защитата на подс. К. за липса на доказателства относно авторството на деянието. Отсъствието на биологичен материал и дактилоскопни следи върху коментираните вещи не променя този извод, защото фактът, че подсъдимата е осъществявала фактическата власт върху наркотичните вещества, е установен по несъмнен начин. Пропуските в част от

показанията на свидетелите относно част от разпилените вещи около мястото на инцидента (имало ли е тигани, чинии, хранителни и енергийни напитки и т.н.), не притежават сочените от защитата смисъл и значение, и не разколебават извода, че тези показания следва да се ползват с доверие при изграждане на фактическата обстановка по делото. От момента на извършване на деянието до момента на разпита им в хода на първоинстанционното съдебно следствие е изминал продължителен период от време, и е напълно очаквано спомените у някои от свидетелите относно конкретни обстоятелства от посочения вид (различните предмети по земята) да избледнеят и да не са изцяло коректни. Това обаче не променя факта, че част от тях всъщност са дали подробни показания, които наред с писмените доказателства и доказателствени средства са спомогнали за разкриването на обективната истина по делото.

По отношение на естеството и количеството на откритите вещества отсъства спор между страните. Изготвената химическа експертиза – протокол № 894 от 16.09.2019г. по описа на БНТЛ при ОД на МВР-Бургас, не оставя съмнение, че държаните от К. субстанции са наркотични вещества, конкретно метамфетамин с общо тегло 68.343 грама. За пълнота може да се уточни, че приобщените по делото експертни заключения, дори и тези, които не допринасят за изясняване на обстоятелства, включени в предмета на доказване, са обективни, ясни, пълни, в достатъчна степен мотивирани и съответни на поставените им задачи. Наред с това, липсват каквито и да било основания за съмнение в компетентността и безпристрастността на изготвилите ги вещи лица.

Със същата категоричност е доказано и авторството на другото престъпление, включено в обвинителния акт. От показанията на свидетелите С. и С., от обясненията на подсъдимият Г., както и от приложения на л.111 от досъдебното производство препис от регистъра на хотел „****“ е видно, че именно подс. Г. е наел и обитавал хотелската стая № 501. От приложения по делото протокол, ведно с фотоалбум към него, от извършеното на 10.09.2019г. претърсване и изземване в същата стая и от показанията на посочените по-горе свидетели, и тези, дадени от Д. и И., се установява, че в стаята на подсъдимия са били открити два вида наркотични вещества – коноп и метамфетамин. Всички лица, посочени в протокола, с изключение на свид. С., са присъствали по време на действието, включително и при намирането на наркотичните вещества, а предвид местата, на които те са били поставени, времевият период е бил сравнително кратък - непосредствено до входната врата на стаята, Г. бил оставил найлонова (полиетиленова) торба, в която се съдържали три топчета с неправилна форма суха растителна маса, върху дървен рафт до етажерката имало насипно кристалообразно вещество, на дървено портманто се намерила угарка от цигара, а на дървена етажерка се намерили навити найлончета, в които също имало кристалообразно вещество. От изложеното е видно, че и по отношение на това обвинение твърденията на защитата за липса на доказателства относно извършителя му са неоснователни. По вече посочените причини и другото възражение – че присъдата почивала единствено на самопризнанието на подсъдимия, е обективно невярно и в настоящия абзац бяха посочени доказателствата, въз основа на които е установен авторът на това престъпление. Правилно и обосновано районният съд е пренебрегнал искането за изключване на протокола от доказателствената съвкупност. Липсата на спомени у свид. С. относно начина на протичане на следственото действие не е повод да се приеме, че то е било незаконосъобразно извършено. И свид. Д. (присъствал на действието), и свид. И. (участвал като поемно лице) са изложили при разпита си пред съда подробно, обстойно спомените си за случилото се, от което следва извод, че свид. С. в действителност е присъствала при извършеното претърсване. Наред с това тя собственоръчно е подписала протокола, удостоверяващ именно тези факти – присъствието ѝ на място и възприятията ѝ относно установените с действието и вписани в протокола обстоятелства. И тук, по отношение на естеството и количеството на намерените вещества отсъства спор. Както беше посочено, от приобщената от досъдебното производство експертиза № 900 от 13.09.2019г. по описа на БНТЛ при ОД на МВР-Бургас е видно, че държаните от подс. Г. наркотични вещества са коноп с общо тегло 1,060 гр. и

метамфетамин с общо тегло 1,338 гр.

При правилно установена фактическа обстановка, районният съд е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на извършените от подсъдимите М. Г. и В. К. деяния, предмет на обвинението, като престъпления по чл.354а ал.5 вр. ал.3 предл. второ т.1 предл. първо от НК – за Г., и съответно по чл.354а ал.3 предл. второ т.1 предл. първо от НК – за К..

От обективна страна, на инкриминираните с обвинителния акт дата и място, подсъдимият М. Г. упражнявал собствена фактическа власт, т.е. държал в наетата от него хотелска стая високорискови наркотични вещества – коноп (марихуана) и метамфетамин с описаните по-горе тегло, съдържание на активно вещество и стойност, без предвиденото в ЗКНВП разрешително. От субективна страна, той е осъществил престъплението при „пряк“ умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2, предл. първо от НК, като форма на умишлена вина. Съзнавал е забранения характер на държаните вещества и обстоятелството, че не разполага с изискващото се разрешително, като е предвиждал и желал настъпването именно на съставомерните последици от неправомерното държане. Изводът за виновността му се подкрепя и от сторените от него самопризнания в хода на процеса. В обясненията си подс. Г. сам посочва, че обсъжданите забранени субстанции са лично негови и по време на извършване на деянието периодически е употребявал наркотични вещества. Посоченият от него по-нисък размер на веществата не променя факта на държането им без разрешително. От изложеното следва, че той изцяло е съзнавал, че веществото, предмет на разглеждане по настоящото дело, е високорисково наркотичното вещество и за притежанието му се изисква разрешително, с каквото той е знаел, че не разполага.

Правилен е и изводът на проверяваната инстанция, че деянието на подс. Г. представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл.354а ал.5 вр. ал.3 т.1 от НК, поради което обосновано и законосъобразно той е бил оправдан по обвинението да е извършил престъплението по чл.354а ал.3 т.1 от НК. При преценката си съдът е съобразил характера и вида на засегнатите от деянието обществени отношения, тяхната значимост и степента на увредата им, механизма на извършване и изобщо всички обстоятелства, свързани с деянието и дееца, така както следва от легалната дефиниция за „маловажен случай“, дадена в чл.93 т.9 от НК. Вярно е, че подсъдимият е държал два вида наркотични вещества, но тяхното общо количество е 2.398 грама, като конопът (марихуаната) е с относително ниско съдържание на активното вещество около 12 %, което според съда е достатъчно да обоснове наказателна отговорност за подсъдимия, тъй като престъпното държане на наркотични вещества е формално престъпление, на просто извършване и не предполага допълнителни вредни последици, извън осъщественото деяние. Наред с казаното обаче, забранените вещества от гледна точка на вид, количество и съдържание на активна субстанция, са недостатъчни да обосноват подвеждането на деянието под основния състав на чл.354 ал.3 т.1 от НК. Евентуалният риск от пристрастяване и вредният ефект на инкриминираните вещества върху човешкото здраве, от които именно следва обществената опасност на престъплението, в настоящия случай са минимални, а вредните последици от деянието - незначителни в сравнение с обичайните случаи на престъпления от същия вид. За пълнота на изложението следва да се посочи, че стойността на веществото, която независимо, че не е изрично посочено, е определена по реда на Приложение № 2 на ПМС № 23/29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, изобщо не е елемент от състава на осъщественото престъпление, поради което не може да се отчита като критерий за обществената му опасност. Както стана ясно, подсъдимият периодически е употребявал наркотични вещества, тоест имал е известна зависимост от тях, което в принципен план не може да служи за оправдаване или намаляване на наказателната му отговорност, но обяснява причините, поради които той е извършил престъплението и занижената му критичност към забранените вещества и правилата, свързани с употребата им. Именно така установеното му субективно отношение прави лесно споделимо

заклучението на районния съд, че в действителност у подсъдимия липсват трайно изградени престъпни навици и склонност, и желание за нарушаване на обществения ред като цяло, въпреки предходното му осъждане. В правилната насока е отчетена и сравнително младата му възраст към момента на извършване на деянието, която сама по себе си не е достатъчна за подвеждането на стореното под привилегирования състав, но в настоящия случай допринася за крайния извод за маловажност на конкретното деяние. Личността на подсъдимия, която също е от значение при изследване на предпоставките за определяне на едно деяние като маловажно, не се отличава с негативни характеристики. Макар и спорадично, подсъдимият полага труд, каквито данни се събраха и в настоящото производство. Трудовата му ангажираност от своя страна разкрива желанието му да спазва общоприетите морални норми, социални правила и такива за поведение в обществото и подпомага извода за липсата на цялостно отрицателно отношение към правовия ред.

По отношение на извършеното от В. К. престъпление по чл.354а ал.3 предл. второ т.1 предл. първо от НК, настоящият състав приема следното:

Както беше изяснено, държането на наркотични вещества е престъпление на просто извършване и не предполага допълнителни вредни последици, извън изпълнителното деяние. Обществената му опасност следва от риска от пристрастяване и вредния ефект на инкриминираните вещества върху човешкото здраве и психика, както и от високата вероятност зависимият от такива вещества деец да извърши правонарушение или престъпление след употребата им, или когато е в абстинентно състояние поради липсата им. На инкриминираните с обвинителния акт дата и място, подсъдимата В. К. упражнявала собствена фактическа власт, т.е. държала в себе си високорисково наркотично вещество – метамфетамин с описаните по-горе тегло, съдържание на активно вещество и стойност, без предвиденото в ЗКНВП разрешително. От субективна страна, тя е осъществила престъплението умишлено, при форма на вината „пряк“ умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2, предл. първо от НК. Съзнавала е забранения характер на държаната субстанция и обстоятелството, че не разполага с изискващото се разрешително, като е предвиждала и желала настъпването именно на съставомерните последици от неправомерното държане, което именно проличава от обективно извършените от нея действия, както и от количеството метамфетамин – 68.343 гр. След като е разбрала, че е видяна от полицейските служители, които са се движели след нея и спътника ѝ – подс. Г., двамата са се опитали да осуетят проверката, която са разбрали, че неизбежно следва, предвид включените светлинен и звуков сигнал на патрулния автомобил. След като обаче е паднала от велосипеда и е била настигната от полицейските служители, които са възприели изпадналите от чантата ѝ вещи, тя е отрекла те да са нейно притежание именно поради факта, че е съзнавала забранения характер на субстанциите и е искала да избегне негативните последици от това.

След анализ на релевантните обстоятелства, районният съд обосновано и законосъобразно е заключил, че по отношение на двамата подсъдими наказанията следва да се определят по реда на чл.54 от НК, тъй като по делото отсъстват многобройни или изключителни по своето естество смекчаващи отговорността и вината им обстоятелства, при които и най-лекото предвидено в закона наказание за извършените от тях престъпления да се явява несъразмерно тежко.

За извършеното от подсъдимия Г. престъпление по чл.354а ал.5 вр. ал.3 т.1 от НК е предвидено наказание „Глоба“ в размер до 1 000 лева. Независимо от факта, че поведението на подсъдимия не разкрива утвърден престъпен модел, предходното му осъждане не само следва да бъде отчетено като отегчаващо обстоятелство при индивидуализацията на наказанието, но следва да бъде и с най-голяма относителна тежест спрямо другите отегчаващи обстоятелства, тъй като обсъжданото тук деяние е извършено в изпитателния срок, с който е било отложено наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца. По мнението на настоящия състав така изложеното сочи, че е започнал и се е развил

известен процес на преосмисляне и поправяне у подсъдимия, който обаче е бил недълготраен и не е успял да допринесе за пълното постигане на целения ефект на наказанието дори до изтичане на изпитателния срок. Поради тази причина спрямо подс. Г. не следва да бъде проявявана необоснована толерантност, която в конкретния случай би била такава с постановяване на всяко друго наказание, различно от максимално предвиденото. Доводите на защитника – преквалификацията на деянието не влече като задължителна последица постановяването на максималния размер на наказанието „Глоба“, са принципно правилни и се споделят от съда, но в настоящия случай това е наложително с оглед постигане целите на наказанието, заложили в чл.36 от НК, а именно превъзпитанието и поправянето на дееца към спазване на закона и добрите нрави. Квалифицирането на деянието като маловажен случай не означава също и, че деецът е извършил нещо незначително, за което задължително следва да получи наказание в минимален размер, или дори да не получи такова. Извършеното от Главчев деяние все пак е престъпление, чиято обществена опасност е изначално сравнителна висока, предвид засяганите с него обществени отношения и вредите, които нанася върху здравето на човека. Установените в хода на процеса положителни данни за личността на подсъдимия и доброто му процесуално поведение, не променят обективната необходимост върху подсъдимия да се въздейства с по-голяма строгост. Въз основа на изложено въззивната инстанция приема, че определеното от районния съд наказание „Глоба“ в размер на 1 000 лева е правилно, съответно на характера и степента на обществената опасност на дееца, деянието и вредните последици от него, отчита личните му характеристики и едновременно с това в най-пълна степен би способствало за постигане индивидуалната и генералната превенции, поради което искането на защитата за намаляване на наказанието следва да се остави без уважение като неоснователно.

За извършеното от подс. К. престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК законодателят е предвидил наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 до 6 години и „Глоба“ от 2 000 лева до 10 000 лева.

От анализа на наличните по делото данни, относими към индивидуализацията на наказанието на подсъдимата, се установява, че противно на подс. Г., тя е лице с действително изградени престъпни навици. От справката ѝ за съдимост е видно, че преди извършване на настоящото деяние те е била осъждана два пъти за престъпления, идентични с настоящото – държане на високорискови наркотични вещества. Видно е, че разглежданото тук престъпление не е изолиран, инцидентен случай в живота на подсъдимата, а е проява на устойчив престъпен модел, неповлиян в положителен аспект от налаганите ѝ през годините наказания. При първото ѝ осъждане по НОХД № 185/2015г. по описа на Районен съд Несебър, отмереното ѝ наказание е било 5 месеца „Лишаване на свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 години. Малко повече от година след изтичане на този срок К. е извършила ново престъпление със същата насоченост, за което по НОХД № 881/2019г., Районен съд Бургас ѝ е наложил наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, чието изпълнение също било отложено за изпитателен срок от 3 години, а само 6 месеца по-късно тя е извършила настоящото деяние в границите на установения изпитателен срок. Очевидно използваните срещу нея форми на държавна принуда са били неефективни, тъй като тя е продължила да извършва еднородни престъпления във все по-кратък времеви интервал, и в изпитателния срок на предходното ѝ осъждане. Според настоящия състав наказателната репресия спрямо подс. К. следва да бъде завишена, което при наказанието „Лишаване от свобода“ е възможно единствено чрез увеличаване на неговата продължителност, а в случаите, когато то е било отложено – чрез ефективното му изтърпяване. Наред с казаното обаче, правилно съдът е отчетел, че до този момент спрямо нея не е била прилагана най-тежката форма на наказателната репресия, а именно ефективно лишаване от свобода. Това обстоятелство, разгледано съвместно с установеното количество наркотично вещество, което не е никак малко, но не може да се дефинира и като значително,

налага следващото ѝ се за настоящото деяние наказание „Лишаване от свобода“ да бъде отмерено в минимален размер от 1 година. Правилна е и констатацията, че по делото отсъстват обстоятелства, които могат да се характеризират като смекчаващи отговорността и вината на подсъдимата. Процесуалното ѝ поведение не може да се оцени като съдействащо за обективната истина, което да изисква обмисляне в насока занижаване на наказанието. В последна сметка отмереното ѝ наказание е правилно, адекватно на извършеното, съобразено с високата лична опасност на подсъдимата, и чрез него в достатъчна степен ще бъдат изпълнени всички заложи в закона цели, както спрямо подсъдимата, така и спрямо останалите членове на обществото.

Наличието на предходни осъждания на подсъдимата за извършени от нея престъпления от общ характер, за които към инкриминираната дата не е реабилитирана, обективно препятства приложението на института по чл.66 ал.1 от НК, поради което районният съд законосъобразно е постановил ефективно изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“ при първоначален „общ“ режим, надлежно съобразен с разпоредбата на чл.57 ал.1 т. 3 от ЗИНЗС.

Предвид всички обсъдените доказателства по делото, правилно съдът е отмерил и кумулативно предвиденото наказание „Глоба“ в размер на 3 000 лева. По отношение на това наказание настоящият състав счита, че в действителност то отразява всички посочени по-горе отегчаващи отговорността обстоятелства, за които съдът вече изложи своята оценка. Въпреки, че отсъстват обективни данни за имущественото ѝ състояние, всичко изложено по-горе относно обществената опасност на деянието и дееца налага санкцията на подс. К. да бъде определена малко над минимума, както е сторил съдът. В заключение може да се посочи, че двете наказания са определени в рамките, установени от закона за престъплението по чл.354а ал.3 т.1 предл. първо от НК, и според настоящия състав в своята съвкупност съответстват на интензитета на престъпното посегателство и притежават нужния потенциал да способстват за постигане целите на наказанието в генерален и персонален план.

По-нататък, правилно районният съд съобразил, че настоящото престъпление е осъществено в рамките на изпитателния срок на наказанието „Лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, наложено на подс. К. по НОХД 881/2019г. по описа на РС- Бургас, поради което законосъобразно на основание чл.68 ал.1 от НК привел в ефективно изпълнение отложеното наказание по това дело, като и тук коректно е определил първоначален „общ“ режим за изтърпяването му.

Съблюдавайки разпоредбата на чл.354а ал.6 от НК, първоинстанционният съд законосъобразно е постановил в полза на държавата да се отнемат веществените доказателства по делото – остатъкът (след изразходваните при експертизите части) от наркотичните вещества метамфетамин и коноп, които да се унищожат след влизане на присъдата в сила, а опаковките, в които те са държани, като вещи без стойност да се унищожат по реда на ПАС. Доколкото коментираният по-горе несесер притежава конкретна стойност, собственост е на подсъдимата К. и е използван за извършване на престъплението по чл.354а ал.3 т.1 от НК, то правилно е постановено той да бъде отнет в полза на държавата на основание чл.53 ал.1 б. „а“ от НК. Предвид наличните данни, че приобщените като веществени доказателства по делото 1 бр. електронна везна и 1 бр. нож са собственост на подс. Г., то правилно е постановено същите да му се върнат.

С оглед изхода на делото, проверяваният съд правилно и в съответствие с разпоредбата на чл.189 ал.3 вр. ал.1 от НПК е възложил разноските по делото в тежест на подсъдимите Г. и К..

При цялостната служебна проверка на правилността на атакуваната присъда по реда на чл.314, ал. 1 от НПК, въззивният съд не констатира допуснати от първата инстанция или в досъдебното производство нарушения на материалния закон или на процесуалните

правила, налагащи нейното изменение или отмяна, което изисква тя да бъде потвърдена.

Така мотивиран, на основание чл.338, във връзка с чл.334, т. 6 от НПК, Бургаският окръжен съд, I въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260013 от 29.04.2022г., постановена по НОХД № 863/2020г. по описа на Районен съд – Бургас.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____